

Міністерство освіти і науки України
Національна академія педагогічних наук України
Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького

Ministry of Education and Science of Ukraine
National Academy of Pedagogical Sciences of Ukraine
Bohdan Khmelnytsky National University at Cherkasy

РОЗВИТОК ПРОФЕСІОНАЛІЗМУ СУЧАСНОГО ПЕДАГОГА В ПОСТНЕКЛАСИЧНІЙ ПАРАДИГМІ

Матеріали
Міжнародної науково-практичної конференції
м. Черкаси, 9 – 10 квітня 2019 року

DEVELOPMENT OF MODERN PEDAGOGIST'S PROFESSIONALISM IN THE POST-NON-CLASSIC PARADIGM

Materials
of International scientific-and-practical conference
Cherkasy, April 9 – 10, 2019

**КОМПЕТЕНЦІЙНИЙ ПІДХІДИ ДО РОЗВИТКУ
ПРОФЕСІОНАЛІЗМУ АКАДЕМІЧНОГО
Й УПРАВЛІНСЬКОГО ПЕРСОНАЛУ ОСВІТНІХ ЗАКЛАДІВ**

В. М. Мойсієнко, І. М. Мойсієнко РОЗВИТОК ПЕДАГОГІЧНОГО ПРОФЕСІОНАЛІЗМУ ВИКЛАДАЧА КЛАСИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ	3
Т. М. Десятов ЗАРУБІЖНИЙ І ВІТЧИЗНЯНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ ОСВІТИ У ВИМІРАХ ДИСКУРСУ ПОСТНЕКЛАСИЧНОЇ ПАРАДИГМИ.....	4
О. С. Боднар ФОРМУВАННЯ ОЦІНЮВАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У МАЙБУТНІХ КЕРІВНИКІВ ЗАКЛАДІВ ОСВІТИ В УМОВАХ МАГІСТРАТУРИ	6
М. В. Каляннич ФОРМУВАННЯ ФАХОВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ПЕРЕКЛАДАЧІВ ХУДОЖНЬОЇ ЛІТЕРАТУРИ: КОНТЕКСТНО- МОДУЛЬНИЙ ПІДХІД	7
В. І. Осьодло, Т. М. Ворона САМООРГАНІЗАЦІЯ І САМОРОЗВИТОК ЯК ОСНОВНІ ФОРМИ РОЗВИТКУ СУБ'ЄКТНОСТІ ОСОБИСТОСТІ НАУКОВО- ПЕДАГОГІЧНОГО ПРАЦІВНИКА ОСВІТНЬОГО ЗАКЛАДУ	9
М. М. Кондрашов НАВЧАННЯ УСПІХОМ – ФІЛОСОФІЯ УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	10
І. В. Соколова НАУКОВО-МЕТОДИЧНИЙ СУПРОВІД РОЗВИТКУ ПРОФЕСІОНАЛІЗМУ ПЕДАГОГІВ.....	12
О. Й. Фізеші ІДЕОЛОГІЧНА СПРЯМОВАНІСТЬ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ВЧИТЕЛЯ В ПОЛІЕТНІЧНОМУ ПРОСТОРІ ЗАКАРПАТТЯ РАДЯНСЬКОГО ПЕРІОДУ	14
М. Т. Черепаня ОСНОВНІ НАПРЯМИ ДІЯЛЬНОСТІ УПРАВЛІНСЬКОГО ТА ПЕДАГОГІЧНОГО ПЕРСОНАЛУ В КОНТЕКСТІ СТАНОВЛЕННЯ ЗАКЛАДІВ ІНТЕРНАТНОГО ТИПУ В ЗАКАРПАТТІ ПЕРШОЇ ПОЛОВИНИ ХХ СТОЛІТТЯ.....	16
А. И. Атакишиева ФОРМИРОВАНИЯ ПЕДАГОГИЧЕСКОЙ КУЛЬТУРЫ СТУДЕНТОВ ВУЗОВ.....	17

ідея зростання духовного й інтелектуального потенціалу кожної особистості, усесвітнього її розвитку шляхом утілення гуманістичного типу мислення в усі ланки освітньої діяльності.

Література

1. Мармаза О. І. Інноваційні підходи до управління навчальним закладом: монографія / О. І. Мармаза. Харків, 2004. 240 с.
2. Пазенюк В. Г. Синергетика в контексті становлення нової світоглядної парадигми / В. Г. Пазенюк // Вища освіта України. 2003. №3. С. 29-37.

О. С. Боднар

м. Тернопіль, Україна

ФОРМУВАННЯ ОЦІНЮВАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У МАЙБУТНІХ КЕРІВНИКІВ ЗАКЛАДІВ ОСВІТИ В УМОВАХ МАГІСТРАТУРИ

Інтенсивні зміни у функціонуванні закладів загальної середньої освіти, викликані задекларованими положеннями Закону України Про освіту та побудовою Нової української школи, зумовили перегляд змісту підготовки фахівців в умовах магістратури на засадах технологічного підходу.

У двадцять першому столітті суттєво змінилось трактування оцінювання. Становлення нової культури управління в освітньому просторі України спричинило врахування в оцінюванні принципів демократизації, об'єктивності та прозорості. Зміст оцінювальних процедур, залежить від запитів громадськості та споживачів освітніх послуг. Об'єктивність управлінського оцінювання забезпечується зростанням пріоритету самооцінки суб'єкта, а відтак – підвищенням вимог до оцінювальної компетентності керівників у сфері управління закладами освіти.

Керівник закладу загальної середньої освіти відповідно до нового закон Про освіту отримав повну автономію у форматі вибору форм, методів, інструментів управління. Відтак це покладає на керівника велику відповідальність, адже від його умінь оцінити рівень розвитку професійної компетентності учителя при атестації, якість викладання навчальних предметів, ступінь впливу навчального предмета на формування професійної орієнтації учнів тощо.

Оцінювання рівня сформованості управлінської компетентності є важливою проблемою для розвитку керівника. По-перше, трансформується сьогодні функція контролю в управлінні закладом освіти.

Вона не має такого вираженого категоричного характеру. Науковці переважно її трактують в інтегративному форматі і розглядають як контрольну, оцінювальну, аналітично-оцінювальну, експертно-аналітичну, як педагогічний нагляд.

Крім цього, оцінювальна функція застосовується і на рівні побутовому. Педагоги оцінюють поведінку учнів, підготовку учнів до уроку, участь в громадському житті школи, ставлення учнів один до одного. Ці оцінки мають форму переважно альтернативних суджень – «добре погано», або їх виражають у кількісному відношенні. Якщо оцінки не формалізуються, то вони просто слугують орієнтиром для подальших педагогічних чи правлінських рішень.

Хоч механізми оцінювання в основному сформовані, їх використання залежить переважно від компетентності оцінювача, специфіки об'єкта оцінювання та відповідних організаційно-педагогічних умов закладу освіти.

Оцінювальну компетентність трактуємо як сукупність якісних характеристик суб'єкта, залученого до оцінювальної процедури, містить необхідний набір знань, умінь, практичного досвіду та ціннісних уявлень, які дозволяють йому будувати моделі оцінювання, відбирати інструменти оцінювання та встановлювати оцінку, яка буде враховувати самооцінку об'єкта, і загалом буде корисною для розвитку об'єкта.

Студенти магістратури відповідно до освітньої програми отримують можливість сформувати програмні та спеціалізовані компетентності. Оцінювальна компетентність, з точки зору програмної компетентності, включає «здатність оцінювати та забезпечувати якість виконуваних робіт»; як інструментальний варіант компетентності: «здатність застосовувати методи менеджменту для забезпечення ефективності діяльності організацій та їх об'єднань; здатність володіти аналітичним та дослідницьким інструментарієм для оцінювання середовища функціонування організацій та їх об'єднань»; як спеціалізовані: «розрізнити технології та методи оцінювання якості освіти; здатність укладати основні етапи аудиту, моніторингу, діагностики; здатність визначати показники та критерії оцінювання педагогічних об'єктів».

Відповідно усіх цих видів оцінювальної компетентності у рамках таких пред-

метів як: «Управління трудовими ресурсами», «Менеджмент організації», «Управління освітньою діяльністю», «Аудит та оцінювання управлінської діяльності» розробляються індивідуальні завдання, практичні роботи та формується програма управлінської практики.

Оцінювальну компетентність магістрів як майбутніх керівників закладів освіти розглядаємо у розрізі таких складових оцінювальної компетентності:

Змістового – на рівні розуміння методології, концептуалізації ідей, формування науково-методичного супроводу; методики оцінювання; норм, стандартів, мір; змісту показників, параметрів; оформлення прогностичних результатів; обумовлення прав та обов'язків оцінювачів;

Структурного – алгоритмізація процесів оцінювання; виділення його домінант та пріоритетів; вибір суб'єктів, об'єктів, предмета, характеру і підстав; обумовлення критеріїв відбору цілей, процедур, засобів, кінцевого продукту.

Діяльнісного – організація процесу оцінювання, вибір моделей оцінювання; організація процесу оцінювання, визначення принципів оцінювання для отримання запланованого результату.

Процедурного – розробка етапів процедур на основі вибраної моделі; планування та формування цілей кожного етапу; алгоритмізація кроків (алгоритми оцінки БКП, формування дерева цілей експертизи); аналіз та оцінка проведених процедур та нормоконтроль.

Інструментального – пошук, адаптування, розробка інструментарію оцінювання; експертиза інструментарію та його апробація; застосування для оцінювання.

Діагностичного – підготовка та організація діагностування об'єктів освітньої діяльності; встановлення вибірки об'єктів оцінювання, забезпечення однакових умов діагностування, прийняття стандартів оцінювання; обговорення критеріїв оцінювання.

Рефлексивно-узагальнюючого – аналіз підходів до інтерпретації результатів оцінювання, виявлення прогалин у знаннях оцінювачів, прогнозування шляхів вдосконалення оцінювальної компетентності.

Оскільки серед магістрів є не тільки студенти, які закінчили заклад вищої освіти на рівні бакалавра, але й діючі керівники закладів освіти, формування оцінювальної компетентності проходить і під час безпосереднього навчального процесу,

і під час обміну досвідом з керівниками. З метою ефективності формування оцінювальної компетентності структуру завдань на оцінювання об'єктів освітнього процесу, як правило, задають студенти, які вже працюють керівниками. Наприклад, директор опорного закладу складає оцінювальну задачу такого типу: як оцінити ступінь комфортності на педагогічній раді представників підлеглих шкіл? Викладач на практичному занятті разом зі студентами складає алгоритм розв'язання такої задачі, допомагає знайти інструментарій (анкети, тести, алгоритми спостереження тощо), адаптувати інструментарій до мети задачі, консультує щодо вибору шкали оцінювання, конструює параметрично-показникову таблицю з критеріями комфортності педагогів. Як правило, використовуються різні шкали оцінювання. Потім керівники закладів дають заповнити тест або анкети своїм педагогам. І ось реальний матеріал стає об'єктом колективної інтерпретації. Студенти за допомогою методів математичної статистики знаходять статистики центральної тенденції.

Розвитку оцінювальної компетентності сприяють індивідуальні творчі завдання, зокрема такі теми: «Шкали та їх використання у тематичному оцінюванні», «Таксономія Блума і дванадцятибальна система оцінювання навчальних досягнень учнів», «Як забезпечити валидність педагогічних вимірювань», «Застосування технології діагностики у контрольних вимірюваннях навчальних досягнень учнів», «Структура моніторингу динаміки навчальних досягнень учнів», «Обчислення показника якості навчальних досягнень учнів» тощо.

Таким чином, оцінювальна компетентність – це динамічне поняття. Скільки б часу не працював керівник у закладі освіти, сформувати оцінювальну компетентність можна сформувати лише шляхом постійної оцінювальної практики.

М. В. Калинин

м. Черкаси, Україна

ФОРМУВАННЯ ФАХОВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ПЕРЕКЛАДАЧІВ ХУДОЖНЬОЇ ЛІТЕРАТУРИ: КОНТЕКСТНО- МОДУЛЬНИЙ ПІДХІД

Важливим підходом до формування фахової компетентності перекладача художньої літератури є контекстно-